

Бутич Марія Іванівна

Народилася Марія Іванівна 30 березня 1930 року в м. Самбір (тепер Львівської області). У травні 1954 р. розпочала трудову діяльність в архівних установах: спочатку в державних архівах Дрогобицької та Львівської областей, а з 1960 р. – у ЦДІА УРСР у м. Києві, в якому працювала науковим, старшим науковим співробітником, завідувачем відділу до виходу на пенсію 1985 р.

Основними напрямками її архівної роботи стала участь в науково-технічному опрацюванні та упорядкуванні фондів, у створенні довідника про історію державних установ та ін. Марія Іванівна була одним з упорядників збірників документів, що готувалися в архіві, зокрема “Селянський рух на Україні. Середина XVIII – перша чверть XIX ст.” (1978); “Зародження робітничого класу на Україні (середина XVIII ст. – 1826 р.)” (1982); “Селянський рух на Україні. 1826–1849 рр.” (1985); “Робітничий рух на Україні. Становище та боротьба робітничого класу. 1861–1884” (1986); “Селянський рух на Україні. 1850–1861 рр.” (1988), 3-томного видання “Кирило-Мефодіївське товариство” (1990), “Щоденник О. Ф. Кістяківського” (1994, 1995).

Вийшовши на пенсію, Марія Іванівна продовжила наукову роботу, ставши при цьому активною помічницею свого чоловіка І. Л. Бутича, видатного українського історика-архівіста, джерелознавця й археографа. Вона підготувала бібліографічний покажчик до науково-інформаційного бюлетеня “Архіви України (1947–1970)” (1999), уклала іменний, географічний та предметний покажчики до збірника “Універсали Івана Мазепи. 1687–1709” тощо.

Світла пам’ять про Марію Іванівну Бутич, яка любила і цінувала життя, була відданою своїй справі, назавжди залишиться з тими, кого щаслива доля звела з нею на життєвому шляху.